



Tok Bjørnsonhuset med storm Foto: Ole Foss

## VAMP-attakk

**Vår anmelder er storfornøyd med konserten med Vamp i Bjørnsonhuset lørdag**

*Ole Foss - Publisert søndag 22. mars 2009*

Ordet "vamp" kan assosieres med noe mykt og neddempet, men bandet og begrepet "VAMP" feier inn som en solid storm hvor enn det kommer.

Et storfornøyd publikum ville ikke gi slipp på Norges for tida største turnesuksess, sørvestlandsbandet VAMP. Lørdags kveld betyr tydeligvis ikke bare nedsunket sofaleie for folk, som hadde gått mann (og kvinne) av huse for å få en solid dose fra en musikalsk stjernemeny.

Se flere bilder fra forestillingen!

Med flunkende ny vokalist og med et oppshinet sound låt ikke VAMP helt som før. Men enda bedre! Og - dessverre - enda høyere. Med så "crisp" og fin lydbasis, med så gode instrumentalister og med et slikt melodiskt "flyvende teppe" som de svever rundt på burde det være unødvendig å pushe lyden utover med boksehansker, slik det var i perioder i går. Det får så være at lydmenn sier at "det skal være slik!", men musikken er ikke for lydmenn.

### Eventyrlig lydlandskap

Det forandrer ikke det faktum at VAMP leverer fantastisk flott musikk, og Øyvind Staveland danser rundt som en felespillende faun i et eventyrlig lydlandskap, Torbjørn Økland smelter sin lekne strengemagi inn i nye og gamle melodier, og Carl Øyvind Apeland omfavner alt med sitt bassfavntak som i all hovedsak er så lunt og melodisk som denne musikken fortjener. VAMP er blitt en umiskjennelig legering av norsk-irsk folkemusikk, og det siste tilskuddet, vokalist Paul Hansen har glidd godt inn. Ikke umerkelig, og vi var av de som likte Vidar Johnsen svært godt, men den godeste Paul bidrar veldig i lydbildet med en kanhende "mykere" stemme enn forgjengeren.

I baklinja sitter "ungene" (Øyvind Stavelands ord) Odin Staveland og Birger Mistereggen med trommer, perkusjon, munnharper og ulike tangentinstrumenter og selv de synger som guder.

### Tir'na Noir

Reportoaret var en god miks fra de første VAMP'erier ("Hallo, adjø") og fram til de mye radiospilte låtene fra det siste albumet "st.Mandag" ("Ta meg med" og "På bredden"), og da "faunen" Staveland lokket fram ønsker fra salen kom selvsagt "Tir'na Noir". Høydepunktene var mange, og "Månemannen" kunne med rette kalles en dundrende suksess også lørdag kveld, men mer "dun-drende" enn hva folk satte pris på. Det var en "småshaky" gjeng som telte øredobber og løse fyllinger på veg ut fra "episenteret" i Bjørnsonhuset. Den musikalske opplevelsen hadde vært stor. På alle måter.



*Øyvind Staveland og Paul Hansen i harmonisk forening Foto: Ole Foss*



*Gitaristen Økland med ett av sine sju strengeinstrumenter. Foto: Ole Foss*



*Svært smakfullt lyssatt, og scena levde visuelt med de forskjellige stemningene gjennom hele konserten Foto: Ole Foss*